

Mn. Raimon Mateu, delegat diocesà de l'Apostolat del Mar:

«Quan arribes al vaixell no coneixes ningú però t'acullen com si et coneguessin de tota la vida»

Quan parlem de l'acció pastoral i social que fa l'Església no només ens referim a la que es realitza en terra sinó també al mar. Aquesta és l'atenció que fa l'Apostolat del Mar, conegut com Stella Maris, un servei religiós i social destinat a mariners i navegants que aterren als Ports, com el de Tarragona. L'any passat van acollir 697 mariners, la majoria d'ells filipins.

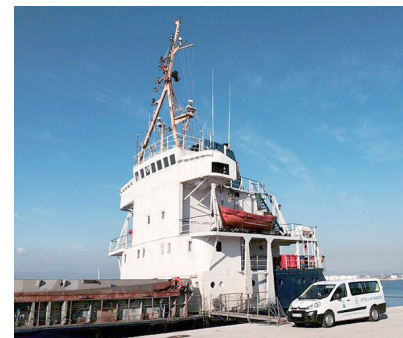
—En quin moment l'Església es planteja atendre pastoralment a la gent que treballa al mar?

Deu fer uns noranta anys, aproximadament. Es va iniciar a Glasgow (Gran Bretanya) per part d'un sacerdot que veia les penes que passaven els mariners que partien o arribaven a port i també les seves famílies, que quedaven sense el pare o marit. Aleshores és quan va començar a ajudar-les pastoralment.

—Quins són els principals problemes o dificultats que es troben en el dia a dia?

Avui en dia la principal dificultat és la diversitat de cultures i llengües de la gent que navega. Fa uns dies vam estar en un vaixell de transport de cotxes que venia de Corea i entre les vint-i-dos persones hi havia sis cultures diferents amb sis religions diferents. Aquest és un dels principals handicaps que trobem. Nosaltres, des de la nostra condició de catòlics, acollim tothom seguint el conveni internacional marítim de la Organització Internacional del Treball (OIT) del 2006 que els estats signants, com és Espanya, han d'estar preparats per acollir i donar un benestar a totes aquelles persones que naveguen pel món.

Quan arribes al vaixell no coneixes ningú però t'acullen com si et coneguessin de tota la vida. Són molt agraïts. Cada dia arriba gent nova i no pots iniciar una pastoral amb tots ells perquè molts descarreguen i se'n van. Però malgrat aquests dificultats intentem donar-los el màxim benestar, oferir-los assistència religiosa i ajudar-los si tenen cap problema laboral.

La nostra tasca es basa en l'acollida i l'acompanyament. Dominar l'anglès o el francès i tenir disponibilitat d'horari són requisits importants, no imprescindibles, per ajudar els mariners que arriben a port. Us hi esperem!

Els mariners són valents davant les tempestes però porucs en tot allò que fa referència a la seva feina. Sovint no parlen per la por a perdre-la.

Una de les dificultats amb les que ens trobem és la manca de voluntaris, sobretot en el temps d'estiu. Per això convidem a conèixer aquest tipus de voluntariat que és molt diferent de la resta. Sobretot a la gent jove.

—El mes de juny de 2014 es beneïa el nou centre d'Stella Maris on esteu actualment, al passeig de l'Escullera de Tarragona. Quina funció té aquest espai?

El centre el tenim cedit per l'Autoritat Portuària de Tarragona i té bàsicament la funció d'acollida. Nosaltres al matí anem a fer les visites als vaixells, els hi oferim els nostres serveis, com per exemple, un servei de furgoneta per portar-los des del vaixell fins el Centre ja que és força lluny. Hi ha un espai de lleure, amb jocs de taula, un locutori on poden contactar via wifi amb les seves famílies i una biblioteca-capella. També els hi podem oferir comprar la targeta telefònica, canvi de moneda o qualsevol cosa que necessitin. La primera necessitat que tenen és comunicar-se. Molts d'ells a vegades porten un any fora de casa sense poder veure la família

Per a més informació:
www.stellamaristarragona.cat
a/e: apostolatdelmar@arqtgn.cat / Tel. 639 978 982

Des de l'experiència.....

Maria Forteza Solís, jove voluntària d'Stella Maris

«La nostra tasca es basa en l'acollida i l'acompanyament»

Des de fa tres anys col·laboro amb l'Apostolat del Mar a Tarragona. En els darrers temps hi dedico menys hores per qüestió de feina però intento compaginar-m'ho i col·laborar els divendres a la tarda. Ara mateix som vuit voluntaris, la majoria d'ells persones jubilades que poden implicar-se més però aquesta xifra es veu reduïda a l'estiu quan el número de voluntaris minva força i és important trobar nous reforços per fer front a la feina que arriba.

Lectures

Diumenge XIII durant l'any

Lectura del primer llibre dels Reis (19, 16b.19-21)

En aquell temps, el Senyor digué a Elies: «Ungeix Eliseu, fill de Safat, d'Abel-Mehulà, perquè sigui el teu successor com a profeta.» Elies se n'anà, i trobà Eliseu, fill de Safat, que llaurava amb dotze parelles de bous. Ell mateix guiava la dotzena parella. Elies va fer com si passés de llarg i li tirà a sobre el seu mantell de profeta. Eliseu deixà els bous, corregué darrere Elies i li digué: «Vaig a besar el pare i la mare i vindré amb tu.» Elies li digué: «Vés, torna a casa teva. Què t'he fet jo per impedir-t'ho?» Ell se'n tornà, prengué la parella de bous, els matà, va coure la carn amb la fusta dels arreu, convidà la gent i se'ls van menjar. Després se n'anà amb Elies i era el seu ajudant.

Salm responsorial [15,1-2.5.7-8.9-10.11 (R.: 5a)]

Guardeu-me Déu meu, en vós trobo refugi. Jo dic: «Senyor, ningú com vós no em fa feliç.» Senyor, heretat meva i calze meu, vós m'heu triat la possessió.

R. Senyor, heretat meva i calze meu.

Beneït sigui el Senyor que em dona seny. Fins a les nits m'amonesta el meu cor. Sempre tinc present el Senyor, amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, fins el meu cos reposa confiat: no abandonareu la meua vida enmig dels morts, ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: joia i festa a desdir a la vostra presència; al vostre costat, delícies per sempre. R.

Mirada endins Joan Cañas Coch, pvre.

Caminant amb Jesús

Imaginem-nos Jesús caminant amb pas decidit. Evoquem-lo seguit dels deixebles. Camina de pressa. Nosaltres caminem al seu darrere. Se'n troba un que li diu: «Us seguiré arreu», i Jesús li respon: «Les guineus tenen caus, i els ocells, nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap.» Nosaltres també ho hem sentit. No podem anar carregats amb grans maletes perquè seguir Jesús no és anar de vacances. I recordem que tots som pelegrins de la vida. Si obeïm la crida, com Jesús, tindrem acollida i la nostra herència serà el Senyor.

Contemplem Jesús. A poc a poc el nostre esperit se sentirà alleugerit per seguir-lo. Nosaltres entendrem i serem capaços de dur a terme nous camins que l'Esperit no deixa d'anar obrint als seguidors del mestre. Posem la nostra mirada en la figura d'un Jesús que camina vers Jerusalem. En qualsevol racó de la nostra vida trobarem un moment, un dolç moment, en el qual Jesús ens donarà el seu pa. En menjarem. Entendrem que l'eucaristia és menjar de pelegrins. És el pa de Jesús. Progressivament anirem deixant altres aliments que la nostra calculada provisió havia fet.

Cal, però, que sapiguem fer el nostre camí, lliures d'equipatge. Només així seguirem de debò Jesús.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (5, 1.13-18)

Germans, Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures. Mantingueu-vos així. No us sotmeteu altra vegada al jou de l'esclavatge. Vosaltres, germans, heu estat cridats a ser lliures. Mireu només de no convertir la llibertat en un pretext per fer el vostre propi gust. Si us estimeu, poseu-vos al servei dels altres. Perquè la Llei es troba tota en un sol precepte: «Estima els altres com a tu mateix.» Però si us mossegueu i us devoreu mútuament, penseu que acabareu destruint-vos. Ara, doncs, us dic: Deixeu-vos guiar per l'Esperit, i no satisfeu els capricis de la carn. Perquè la carn es deleix contra l'Esperit i l'Esperit contra la carn. Esperit i carn lluiten l'un contra l'altre, per no deixar-vos fer allò que voldríeu. Si us deixeu conduir per l'Esperit, no esteu subjectes a la Llei.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (9, 51-62)

Quan s'acostaven els dies en què Jesús havia de ser endut al cel, ell resolgué decididament d'encaminar-se a Jerusalem. Envià alguns que s'avancesin, i ells, tot fent camí, entraren en un poblet de samaritanes per buscar-hi allotjament. Però la gent no el volgué rebre, perquè s'encaminava a Jerusalem. En veure això, els seus deixebles Jaume i Joan li digueren: «Senyor, voleu que manem que baixi foc del cel i els consumeixi?» Però Jesús es girà i els renyà. I se n'anaren a un altre poblet. Mentre feien camí algú li digué: «Us seguiré pertot arreu on anireu.» Jesús li respongué: «Les guineus tenen caus, i els ocells, nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap.» A un altre, Jesús li digué: «Vine amb mi.» Ell li contestà: «Senyor, permeteu-me primer d'anar-me'n a casa, fins que hauré enterrat el meu pare.» Jesús li diu: «Deixa que els morts enterrin els seus morts, i tu vés a anunciar el regne de Déu.» Un altre digué a Jesús: «Vinc amb vós, Senyor, però permeteu-me primer que digui adéu als de casa meua.» Jesús li respongué: «Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al regne de Déu.»

full dominical

..... als 4 vents

Cap a la plenitud de l'amor

La vida és com un riu que travessa paratges diferents. L'aigua es manté, però la llera és variable, a vegades ampla, altres vegades estreta, a vegades plana, amb pendents en altres, recta o sinuosa, i l'aigua ha de superar els obstacles que se li interposen.

Així és el matrimoni, com qualsevol vocació a la vida. El papa Francesc, a l'exhortació apostòlica *Amoris laetitia*, es refereix als matrimonis i esmenta la crisi dels començaments, quan cal aprendre a compatibilitzar les diferències: la del primer fill, que requereix nous desafiaments emocionals; la de l'adolescència d'aquest fill, que a vegades desestabilitza els pares; la del «niu buit», i després la vellesa, que obliga els cònjuges a mirar-se novament.

L'oració i un bon consell poden ser determinants per a salvaguardar un matrimoni en crisi

A aquesta successió de la vida, cal afegir-hi contratemps, dificultats de salut, econòmiques i laborals, espirituals... que s'han de resoldre mitjançant el suport mutu, la comprensió, el perdó i la reconciliació si calen.

L'Església és al costat dels qui pateixen aquestes crisis i intenta ajudar-los quan les incomprendions o el distanciament semblen convidar-los —en el marc de la cultura de la provisionalitat en què vivim— a trencar el vincle que els va unir de per vida en una decisió lliure presa a l'inici. L'oració i un bon consell d'altres persones poden ser determinants per a salvaguardar un matrimoni en crisi.

Al costat d'aquestes situacions, el Papa reclama més proximitat envers altres realitats que l'Exhortació apostòlica en diu *situacions irregulars*. És el cas de cristians que només contrauen matrimoni civil, o que es limiten a viure en parella, moltes vegades «no per rebuig exprés a la unió sacramental, sinó per situacions culturals o contingents».

Assenyala el document que també en aquests casos «podran ser valorats aquells signes d'amor que d'alguna manera reflecteixen l'amor de Déu», afrontant aquestes conductes de manera constructiva, «intentant transformar-les en oportunitats de camí cap a la plenitud del matrimoni i de la família a la llum de l'Evangelí».

Entre marginar i reintegrar, l'elecció és clara. És la que té per model Jesucrist en la seva conversa amb la samaritana. A partir d'una situació concreta, sense deixar d'anomenar mal al mal i bé al bé, l'actitud d'acollida és la que, amb ajuda de l'Esperit Sant, els portarà a la plenitud de l'amor, i llavors veuran que la felicitat que buscaven té un nom: Jesucrist, que no s'interposa en l'amor humà, sinó que el beneeix i l'exalta.

+ Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Enfoca el codi QR i accedeix al vídeo «Als Quatre Vents»

DESTAQUEM...

—La Bíblia Catalana Interconfessional (BCI), disponible per a dispositius Apple

(p.2)

— Dimecres, dia 29 de juny: Comiat a les religioses Oblates del Santíssim Redemptor

(p.4)

PARAULES DEL PAPA FRANCESC

Misericòrdia i consol

Nosaltres podem viure a vegades una mena d'exili, quan la soledat, el sofriment, la mort ens fan pensar que hem estat abandonats de Déu. Quantes vegades hem sentit aquesta paraula: «Déu s'ha oblidat de mi»: hi ha persones que sofreixen i se senten abandonades. I quants dels nostres germans estan vivint en aquest temps una situació real i dramàtica d'exili, lluny de la seva pàtria, amb els ulls plens encara de la imatge de les runes de casa seva, amb por al cor i sovint, a sobre, amb el dolor per la pèrdua de les persones estimades! En aquests casos hom es pot preguntar: on és Déu? Com és possible que tant de sofriment pugui abatré's sobre els homes, dones i infants innocents? I quan intentem entrar en una altra part els tanquen la porta. Són allà, a la frontera, perquè tantes portes i tants cors estan tancats. Els emigrants d'avui, que pateixen fred, no tenen menjar i no poden entrar, no senten l'acolliment. M'agrada tant sentir que hi ha nacions i governants que obren el cor i obren les portes!

[...] El profeta Jeremies ens dona una primera resposta. El poble exiliat podrà tornar a veure la seva terra i a experimentar la misericòrdia del Senyor. És el gran anunci de consol: Déu

tampoc és absent en l'actualitat en aquestes dramàtiques situacions, Déu és a prop i fa grans obres de salvació per als qui confien en ell. No s'ha de cedir a la desesperació, cal continuar estant segurs que el bé venç el mal i que el Senyor eixugarà tota llàgrima i ens alliberarà de tota por.

De la catequesi del papa Francesc del 16 de març de 2016

RECURSOS

Per a treballar en grup

Jesucrist és el «rostre de la misericòrdia» del Pare. Això es pot veure quan Jesús s'acosta als pobres, als malalts, i els dona un missatge de consol, d'ànim, d'esperança; Jesús ofereix a tothom la guarició, el perdó, la vida... Es poden trobar moltes cites als evangelis amb escenes d'aquest tipus.

1- Recordem aquella frase de l'evangeli: «M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits...» (Lluc 4,18).

La BCI, disponible per a dispositius Apple

A principis d'any es donava a conèixer la nova aplicació de la BCI, la Bíblia Catalana Interconfessional, una aplicació que permet llegir, cercar i estudiar el text de la Paraula de Déu des dels dispositius mòbils. Ara, també està disponible per a dispositius Apple com Iphone o Ipad. Es pot descarregar de manera gratuïta a l'Appstore cercant «Bíblia BCI» i una vegada descarregada no necessita connexió a Internet. L'aplicació conté el text sencer de la Bíblia, tant de l'Antic Testament com del Nou Testament (inclosos els llibres deuterocànònics).

L'aplicació permet cercar qualsevol text a partir de la citació i de manera opcional es poden veure totes les notes explicatives de l'edició en paper. Conté una eina completa de cerca i un ric vocabulari bíblic, amb una explicació dels principals termes i noms relacionats amb la Bíblia.

*Del llibret Any Sant de la Misericòrdia.
Qüestionari per a treballar en grup.
Centre de Pastoral Litúrgica (CPL)*

2- Una escena emblemàtica: la dona adúltera (Joan 8,1-11).

3- Això es veu sobretot en les paràboles de la misericòrdia. Aquí en donem tres exemples, llegiu-ne almenys un: la pecadora perdonada (Lluc 7, 6-50); el bon samarità (Lluc 10, 25-37); el pare i els dos fills (Lluc 15,11-32).

4- Finalment, recordem que Jesús dona la vida a la creu per nosaltres: «Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics» (Joan 15,13); la mort i la resurrecció de Jesús són la mostra màxima de l'amor i la misericòrdia de Déu per la nostra salvació.

5- ¿Som conscients del gran missatge de misericòrdia que ens porta Jesús en el seu Evangeli? ¿Com i quan experimento jo aquest amor, perdó, guarició, esperança... en la meua vida?

per a reflexionar

Pedres vives

Quan arribem a un poble o ciutat, sigui el que sigui, el que marca en la majoria de les vegades la seva identitat, la seva silueta, és el campanar o la fisonomia de l'església o catedral. Són edificis arrelats al cor de cada població, pedres que impertorbables i fidels acompanyen el transcurs de la vida i la història dels seus habitants, joies artístiques que embelleixen i donen personalitat a les nostres viles i que ens ajuden a elevar el nostre cor a Déu. Les nostres esglésies són edificis vius perquè en ells hi ha una trobada real entre Déu i els homes.

Però ¿què serien les nostres esglésies sense una comunitat que hi fes vida, que hi cerqués Déu, que hi visqués els moments més bonics i alegres i alhora els més tristos de la seva existència, si no hi celebrés l'eucaristia que alimenta la vida de fe...? Serien un seguit de pedres boniques sense ànima, un simple monument a visitar, un espai gran sense cor ni veu... Nosaltres, cadascun dels qui formem i ens sentim comunitat, som les autèntiques pedres vives que donen sentit i vida a les pedres edificades per lloar el Senyor, així ho hem de sentir i viure.

I com a «pedres vives» que som estem constantment edificant la nostra vida i la nostra comunitat. L'Esperit és aquell que ens mou i ens ha de moure per a construir una comunitat més ferma i forta unida per l'argamassa de l'amor; per a edificar una Església que no ha de ser per tancar i excloure, sinó per acollir, aixoplugar i fer créixer cada persona en totes les seves dimensions.

Seria bo que cadascun de nosaltres ens preguntéssim què fem per a ser realment «pedres vives»: ajudem a construir una comunitat on tothom hi té cabuda sense distincions? Som dels qui unim o dels qui separem? Hi porto les meves capacitats i dons o tan sols en sóc un usufructuari? Em sento partícip i membre de la meua comunitat i l'estimo com a tal? Sé perdonar les seves mancances i per sobre de tot l'agraeixo perquè és la comunitat que Déu m'ha donat? És bo que aquestes i tantes altres preguntes similars ens les anem fent en la intimitat del nostre cor, en la pregària, en el diàleg confiat amb el Senyor.

Visquem-ho així, sentim-ho així, sapiguem-ho transmetre a tots aquells que en formen part, així farem visible la nostra identitat: Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres (cf. Jn 13,35).

Josep Mateu, pvre.

tarraconense

El Sr. Arquebisbe lamenta l'ús blasfem d'imatges de la Mare de Déu

Mons. Jaume Pujol, arquebisbe de Tarragona i president de la Conferència Episcopal Tarraconense, que agrupa tots els bisbes de Catalunya, va expressar mitjançant una carta, amb data de 15 de juny, adreçada al cardenal Antonio Cañizares, arquebisbe Metropolità de València, la seva ferma condemna per la profanació blasfema de les imatges de la Mare de Déu de Montserrat i de la Mare de Déu dels Desemparats en un cartell difós a través d'Internet.

Mons. Pujol també va transmetre al Sr. Cardenal que, des de Catalunya, s'uniria espiritualment a l'oració de desgreuge convocada a la capital valenciana. Així mateix donava suport al comunicat emès per la comunitat benedictina que custodia el santuari de Montserrat.

Cicle C / Litúrgia de les Hores: Semana I

Diumenge, 26: Diumenge XIII de durant l'any
[1Re 19, 16b.19-21; Salm 15, 1-2a i 5.7-8.9-10.11; Ga 5, 1.13-18; Lc 9, 51-62 (LE/LH pròpies)]

Dilluns, 27: [Am 2, 6-10.13-16; Salm 49, 16bc-17.18-19.20-21.22-23; Mt 8, 18-22] *Sant Ciril d'Alexandria, bisbe i doctor de l'Església* (ML)

Dimarts, 28: Sant Ireneu, bisbe i màrtir (MO)
[Am 3, 1-8; 4,1-12; Salm 5, 5-6.7.8; Mt 8, 23-27]
I vespres de la solemnitat de Sant Pere i Sant Pau

Dimecres, 29: Sant Pere i Sant Pau, apòstols (Sol)
[Ac 12, 1-11; Salm 33, 2-3.4-5.6-7.8-9; 2Tm 4, 6-8.17-18; Mt 16, 13-19 (LE/LH pròpies)]

Dijous, 30: [Am 7, 10-17; Salm 18, 8.9.10.11; Mt 9, 1-8]
Els Sants protomàrtirs de l'Església de Roma (ML)

Divendres, 1 de juliol: [Am 8, 4-6.9-12; Salm 118, 2.10.20.30.40.131; Mt 9, 9-13] *Sant Aaró* (o Aaron) i *Santa Elionor*

Dissabte, 2 de juliol: [Am 9, 11-15; Salm 84, 9.11-12.13-14; Mt 9, 14-17] *Sants Procés i Martinia, màrtirs*

Diumenge, 3 de juliol: Diumenge XIV de durant l'any
[Is 66, 10-14c; Salm 65, 1-3a. 4-5.6-7a.16 i 20; Ga 6, 14-18; Lc 10, 1-12.17-20 (LE/LH pròpies)]

2016 agenda

27 de juny

—**Trobada diocesana d'escolans a Montferri.** L'acolliment es farà a les 10.00 h al santuari de la Mare de Déu de Montserrat. Les inscripcions cal fer-les al correu pastoralvocacional@arqtgn.cat o bé trucant al tel. 639 442 033 (Mn. Josep Mateu). Organitza el Secretariat Diocesà de Vocacions.

1 de juliol

—**Concert solidari en benefici de Càritas Diocesana de Tarragona,** a la Catedral de Tarragona, a les 20.00 h. L'orquestra Oxford Millenium interpretarà obres de Tchaikovsky i Beethoven. L'entrada és lliure i l'aportació voluntària.

2 de juliol

—**Sopar en benefici de les obres de la Parròquia de Santa Caterina de Vinyols i els Arcs.** Tindrà lloc a la plaça de l'Església, a les 21.00 h. Per a participar-hi cal trucar el tel. 660 667 160.

propostes

—**Cursos de monitors i directors de lleure infantil i juvenil.** Un estiu més l'Escola de l'Espai de la Fundació Santa Maria de Siurana ofereix diversos cursos adreçats a aquelles persones que vulguin participar de

manera educativa en activitats pròpies de l'educació en el lleure d'infants i joves en colònies, centres d'espai, casals o ludoteques. El curs de monitors tindrà lloc del 2 al 14 de juliol o bé del 15 al 27 en horari de matí i de tarda. Per a aquells que s'estiguin iniciant en el lleure educatiu també hi ha la possibilitat de fer el curs de pre-monitors, de l'11 al 15 de juliol o bé la setmana del 25 al 29 del mateix mes. Per a aquelles persones que vulguin intervenir en la coordinació d'equips en activitats de lleure han de fer el curs de directors que es farà del 4 al 22 de juliol. Per a més informació i inscripcions es pot consultar el web www.fundaciosiurana.cat o bé trucar al tel. 977 24 97 24.

—**Trobades d'animadors de cants per a la litúrgia.** Montserrat proposa un estiu més tres trobades de formació en la dimensió musical, litúrgica i espiritual. La primera serà del 25 al 30 de juliol a càrrec de Joaquim Piqué; el segon torn serà de l'1 al 6 d'agost i serà impartida per Esteve Costa; la tercera

Del 4 al 8 de juliol

—**43a edició dels Cursos Bíblics d'Estiu** organitzats per l'Associació Bíblica de Catalunya i l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós (INSAF). Més informació al web www.insaf.cat, trucant al telèfon 977 23 38 33 o adreçant-se a la Secretaria de l'INSAF (c/ de Sant Pau 4, Tarragona), de dimarts a dijous de 17.00 a 20.00 h.

Fins al 9 de juliol

—**Inscripcions als cursos intensius «Escriure una icona»,** a càrrec del mestre iconogràfic Nicolai Saftiu. Els cursos es faran a l'Albà, a prop de Santes Creus, del 25 al 30 de juliol i de l'1 al 6 d'agost. Per a més informació i allotjament es pot trucar al tel. 633 580 151.

Comiat a les germanes Oblates

El proper dimecres, dia 29 de juny, solemnitat dels apòstols Sant Pere i Sant Pau, el Sr. Arquebisbe presidirà l'acte de reconeixement i agraïment a les religioses Oblates del Santíssim Redemptor (o.s.r.), a la capella del Santíssim de la Catedral de Tarragona a les 12.00 h. Tothom és convidat a participar-hi.

Les germanes Oblates han estat durant 134 anys exercint la seva tasca apostòlica al convent del Portal del Carro de Tarragona.

l'última serà del 15 al 20 d'agost a càrrec de Laia Santanach. En aquestes trobades hi haurà una ponència que aquest any portarà com a tema «La importància de la música per a la vida i per a la pregària comunitària» impartida pel monjo Andreu Martínez. El termini d'inscripció és el dia 1 de juliol. Per a més informació i inscripcions es pot visitar el web www.trobadesanimadorsdecant.cat o trucar al tel. 93 877 77 66.

—**Taizé.** El Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears ofereix la possibilitat de participar en el pelegrinatge a la comunitat ecumènica de Taizé, a França, on milers de joves s'apleguen setmana rere setmana. La proposta, que aquest any es farà del 13 al 21 d'agost, s'adreça a joves de més de 15 anys. Per a més informació i inscripcions cal visitar el web www.delejojot.cat.

